

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fvldensivm Antiqvitatvm Libri III.

Brouwer, Christoph

Antverpiæ, 1612

Cap. I. S. Bonifacij templum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39712

FULDENSIVM ANTIQUITATVM LIBRI III.

CAPVT II. *De sancti Bonifacij templo.*

EMPLVM, quod apud Fuldam om-
nium primum S. Bonifacius posuit, de-
cennio antè quàm martyrio occubuit,
exili, neque firmâ molitione, lineamenta
dumtaxat, & areæ vestigia retulit, quæ
magnificentiore cultu posteri occupa-
rent. Quâ de causâ Sturmionem Abbatem,
cui regimen congregationis Martyr

crediderat, Princeps operi inchoato manus adhibuit; atq. tem-
pli veteris molem, columnis serie dispositis explicuit, tecto item
imposito nouo. Figurâ verò fuisse ab initio quadratâ, porticus
& cryptæ docent, quas, lunatis hemisphæriis adpactis, Sturmio
primùm extulit. Condiderat autem aram S. Bonifacius ad
Orientem; à quâ non procul, crux defixa: propè ab hac arâ, vt
tumulari mortuus optauit, ita venerabilem mox isthic à mar-
tyrio quietis locum est adeptus. Altaris huius à Bonifacio posi-
tiac consecrati, haud obscura apud veteres memoria; nec per-
inde celebratur ædes, quam hic ipse primus erexit. Illud con-
stat, data singularia B. Lullo mandata, vt Ecclesiarum structu-
ras à S. Bonifacio inchoatas pro virili quoque suo contexeret
educeretque: *Tu, fili mi carissime,* apud Willibaldum aiebat San-
ctus, *structuram in Thuringiâ à me ceptam Ecclesiarum, ad perfe-*
ctionis terminum deduc. Tu populum ab erroris inuio instantissime re-
uoca, & edificationem basilicæ iam inchoatæ ad Fuldam comple; ibi-
demque meum multis annorum curriculis corpus inueteratum per-
duce.

*Templi vete-
ri figura.*

*S. Bonifacij
primus in-
mulus.*

*S. Willibal-
dus in vitâ
S. Bonifacij,
& Othlonus.*

overi
riquitate
denses.
STV
8

Translatio
S. Bonifacij
Vltraiecto
Fuldam.

duce. Id quod moderante Numine, vel inuitis Wiltaburgi in-
quilinis, inde perfectum, qui, cum Ultraiecti cæsi Martyris cor-
pus retinendum putarent, ad monitu campanæ sponte sonan-
tis exportari passi sunt. Affuitque supernè maius omen, quan-
do oneris sacri baiula cymba, aduerso celerior amne, remigum
sine labore Magontiacum vsque cucurrit; & illic v. Iulij tricesi-
mo à martyrio die, in ripâ se ffitit. Inde extis religiosè dereptis,
quæ hodieque istic in veneratione sunt, corpus Martyris hono-
rificè Fuldam abit; & coruscum miraculis, vrnâ, optato pridem
loco potitur. Porrò, quod ad situm sepulcri; inter exordia, li-
quet, Martyrem porticu seu arcuato opere inclusum, medio
templo versus ortum solis in absidâ quieuisse; atque distinctis
interuallis, hinc à Septentrione Liobam, præstanti religione
& exploratæ sanctitatis feminam, quæ virginibus Bischofhei-
mensis monasterij præfecta fuerat, inde Sturmin Abbatem,
ad Australem plagam, pari item sanctimoniâ, in suâ quemque
absidâ conditum. Vnde Candidus agens de posteriore conse-
cratione basilicæ, cum altiora repetit:

*Excipiuntur enim insecta hinc altaria bina;
Unum, quâ Martyr mediâ testudine templi
Antè fuit; aliud quâ Sturmi corpore quiescit,
Ac digna Liobgyd pausans Bonifacio neptis
Sola iacet, busto mulierum sorte sepulta.*

Surius in Se-
ptemb. vi. æ
c. 23.

c. 6. vitæ.

Illustrat hanc primi templi varietatem quoque Rudolphus in
vitâ S. Liobæ. Nam, cum à S. Bonifacio olim optatum, maiores
natu meminissent monachi, vt Lioba mortua sibi iungeretur,
ipsiusque vellet ossa componi cum suis, intulere quidem vene-
randum Abbatissæ pignus Fuldam suum in templum; sed, quia
sanctum sepulcrum beati Martyris aperire, metus iuxta veta-
bat ac religio, de communi consilio placuit illud sepelire ad plagam Se-
ptentrionalem altaris, quod ipse sanctus Martyr Bonifacius ædifica-
tum, in honorem Domini Saluatoris nostri & sanctorum duodecim
Apostolorum eius dedicauerat. Ita Rudolphus, S. Liobæ præco-
egregius. De quâ virgine moneo, Liobgydæ nomen ei à Candi-
do datum, Anglicâ scilicet originatione. Nam licet Ebba mater
prodigiosè natam Trutgebam appellarit, cognomentum addi-
dit tamen à charitate, Liebam nuncupans, quia fuisset dilecta.

Id

Id verò nomen, utique suis in epistolis non semel S. Bonifacius, Epist. S. Bonifacij illustratio. sed productius usurpauit, Leobgytham, ut hîc Candidus, ap-
 pellitans; quam xxxi. epistolâ, præclaro elogio, *venerandam Christi famulam, & charitate sincerissimâ perpetuum complectendam*, salutat. Et, quia in Angliâ Tertam Winbrunnensis Parthenonis Antistiram, S. Liobæ educatricem fuisse, ex Rudulpho constat, à cuius etiam gremio virginem hanc S. Bonifacius c. 10. abstraxit, iterum iam moneo, epistolam xxv. prorsus videri non Teclæ, Beddæ, Dede, similiq̃ue lectionum varietate, sed Leobgythæ, & huic Tertæ, vnius aliquando monasterij alumnis, inscribendam. Neque nescij tamen sumus Teclam virginem c. 17. consanguineam Liobæ hæsisse, in Bischofshemio Germaniæ Partheno: quæ si in epistolâ hac intelligitur, ratio vix occurrit idonea, cur ei Antistes Lioba postponatur.

CAPVT II.

*De Basilicâ ab Aegile Abbate exstructâ
 vel absolutâ.*

NO B I L I S decore & operis famâ aedes exstitit illa, quæ, Aegile Abbate, magnis impensis surrexit; in quâ celeritatem cum magnificentiâ certasse dixerim, si vnius anni curriculo tanta moles excitata fuit. non enim plus temporis inter Aegilis electionem & basilicæ dedicationem interfluxit. sed non pauca occurrebant, cur iam inde à Sturmionis obitu, Baugolfi & Ratharij quoque studia hîc interuenisse, conicerem: nunc etiam ex vetustis Abbatum actis pro comperto tradam; cum Baugulfum lego, Orientale templum fabrè struxisse, Ratharium verò, Aegil, Baugolfus & Ratharius Basilica noua conditores. ritu sapientis architecti, illud, Occidentali adiecto, immensâ magnitudine & arte, cumulasse; ac denique, hanc cum illâ copulando, vnâ fecisse ecclesiam. Accuratè à Francorum scriptoribus, huius basilicæ origo publicis monumentis annotata. Neque Candidus abnuit, quin Aegil Abbas mox, ut potuit, ad operis perpolitionem aggressus sit. Eius hîc narrationem, ut aliàs sæpè, proponam: *Non multo post hæc, ait, temporis interuallo, cæpit hic venerabilis vir, magno diuini cultus amore, eccle-* Aegilis Abbatis opera.
 O *sia*

o veri
 riquitate
 denses.
 TV
 9